

[Hauch.]
almindelig Lov, i hvilken Flertallet fastsætter Indtægter og Udgifter efter Forgødtbefindende, ja, endogsaa ved Bevillinger finder sig berettiget til at indføre nye Rætningslinier i den almindelige økonomiske Politik, som hidtil ikke har kunnet finde et Flertal i begge Rigsdagens Ting. Ikke mindst under Hensyn til de Bemærkninger, som den højtærede Finansminister nys fremsatte vedrørende Lovgivning paa Finansloven, finder jeg det rigtigt at anføre disse Forhold her. For Landstinget maa Interessen for Finansloven i første Række dreje sig om, hvorvidt der i Loven findes en Indskrænkning af Bevillinger, som medfører, at vedtagne Love ikke kan ske Fyldest efter de en Gang lovfastsatte Bestemmelser, eller om der findes Bevillinger, hvis Afholdelse ikke er forudsat i Henhold til bestaaende Love. Fuldstændigt at undgaa Lovgivning paa Finansloven maa jeg — saadan som den politiske Praksis har udviklet sig her i Landet — anse for udelukket, deri maa jeg være enig med den højtærede Finansminister, det kan man ganske utvivlsomt ikke. Men Landstinget maa have Lov til, i hvert Fald mit Parti her i Landstinget maa have Lov til at forudsætte, at det kun sker i saadanne Tilfælde, hvor alle Rigsdagens Partier er enige derom, og kun naar det drejer sig om forholdsvis smaa Beløb, kun naar det drejer sig om Spørgsmaal, som ikke kan siges at være af en principielt anden Natur end dem, hvortil man hidtil har anvendt Penge paa Finansloven.

Den højtærede Forsvarsminister, som jeg havde tænkt mig at henvende mig først til, havde, som det fremgaar af Finanslovsforslaget i dets oprindelige Form, tænkt sig at spare meget betydelige Beløb til ekstraordinære Anskaffelser af Krigsmateriel, men den højtærede Minister gik den meget rigtige Vej at faa fremsat et særligt Lovforslag derom. Dette Forslag blev, som ærede Medlemmer vil erindre, ikke vedtaget her i Tinget, og den højtærede Minister har — jeg kunde sige selvfølgelig — taget Konsekvensen heraf, idet han har stillet Forslag om, at de 3 Mill. Kr., der skulde anvendes i Henhold til Hærloven, opføres paa Budgettet. Men jeg vil gerne tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der paa § 22, IV, hvor disse 3 Mill. Kr. er opført, er henvist til en Tekstanmærkning, Nr. 10, og i denne Tekstanmærkning staar følgende:

ordinær Bevilling til Omdannelse og Supplering af Hærens Bygninger, Øvelsespladser og Beholdninger, § 4, fastsatte Fordeling af Bevillingen paa 30 Mill. Kr. til Supplering af Hærens Beholdninger af Materiel m. v.“

Ja, den højtærede Minister har sat Beløbet ind i Henhold til den gældende Lov, men jeg maa formode, at det beror paa en Fejltagelse, naar den højtærede Minister ikke har foranlediget denne Anmærkning fjernet, idet den i Virkeligheden, saa længe den staar der, bemyndiger Ministeren til at bestemme, hvorvidt der overhovedet skal anvendes nogen af de 3 Mill. Kr., som staar opført der. Nu maa jeg sige, at vi ikke har nogen Grund til her i Landstinget at nære Tvivl om den højtærede Forsvarsministers Loyalitet, men det er dog maaske tvivlsomt, hvorvidt det vil være rigtigt at udsætte den højtærede Minister for de betydelige Fristelser, der kan knytte sig til denne Anmærkning, for saa vidt den bliver staaende paa Finansloven, og derfor maa vi, naar vi kommer til at beskæftige os med Spørgsmaalet i Finansudvalget, hvor vi maa høre, hvad Ministeren kan have at sige dertil, tage under Overvejelse at sætte denne lille Anmærkning ud. Det vil sikkert ogsaa virke beroligende overfor Ministeren, idet han saa kan tilbagevise de Attentater i Henseende til Handling, han ellers maaske kunde være udsat for.

Paa § 22, II, L. forudsætter den højtærede Minister, at der kan spares 555 000 Kr. navnlig til Anskaffelse af Krigsmateriel. Sidste Aar var der opført 2 475 932 Kr. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er Beløbet opført med 1 920 932 Kr. Der er altsaa her sparet 555 000 Kr. Det er en saa betydelig Nedsættelse paa Kontoen for Anskaffelse af Krigsmateriel, at jeg maa nære den største Betænkelighed derved. Den højtærede Minister anfører i Anmærkningerne til Finansloven, at han formener at kunne spare 555 000 Kr., og jeg ser, at der i en Tekstanmærkning et eller andet Sted staar anført, at man forventer at kunne tage af Beholdningerne, uden at de bliver i foruroligende Grad formindsket. Den højtærede Minister formener altsaa, at disse 555 000 Kr. kan spares. Denne Formening bør sikkert nærmere undersøges. Der bør sikkert skaffes Bevis for, at Besparelsen kan finde Sted uden Sabotering af den bestaaende Forsvarsordning, som vi fik i 1922. Jeg forventer, at man benytter Lejligheden til at drøfte disse Spørgsmaal med den højtærede Minister i Udvalget.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at

„Forsvarsministeren bemyndiges til i Finansaaret 1930—31 at afvige fra den i Lov Nr. 77 af 12. Marts 1923 om ekstra-